

ଇଗ୍ନୋରାନ୍ସ ଜନ୍ମଦିନର ସ୍ମାରଣମ ଉପହାର ‘ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି’

ଆଜି ବିଶ୍ୱାସ ରଚୟିତା ପିତା ନିଜର ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ଵୟୋଗି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ଵୟୋଗି ଅଟ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଆର ଆଲୋକ ଅଟ । ଯେପରି ସ୍ଥୂଳ ଆଲୋକ ନଥିଲେ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନଥା’ନ୍ତା କାରଣ ଦ୍ଵୟୋଗି ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ।
ଆଲୋକ ନଥିଲେ ଅନ୍ଧକାର କାରଣରୁ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନଥା’ନ୍ତା । ସେହିପରି ତୁମେ ଦ୍ଵୟୋଗି ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ନଥିଲେ ଦୁନିଆରେ
ଆଲୋକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନଥା’ନ୍ତା । ତୁମେମାନେ ଥିବାରୁ ଆଲୋକ ରହିଛି ଏବଂ ଦୁନିଆ ରହିଛି । ତେବେ ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ଵୟୋଗି
ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କର ମହିମା ସର୍ବଦା ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ହେଉଛି । ଏହିଭଳି ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସର
ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରେକେ ବିଶେଷ ଭାବରେ
ଦିବ୍ଯଜନ୍ମ ଦିନର ଦୁଇଟି ଦିବ୍ଯ ଉପହାର ଦେଇଥା’ନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ଉପହାର ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ପରମପିତା ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ଦିବ୍ଯ ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି । କ’ଣ ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି ? ଗୋଟିଏ
ହେଲା ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ୟଟି ଦିବ୍ଯ ନେତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ଦ୍ଵୟୋଗି । ଏହି ଦୁଇଟି ଉପହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନର
ଜନ୍ମଦିନର ଉପହାର । ଏହି ଦୁଇଟି ଉପହାରକୁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରଖିବା ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ସଫଳତା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ହେଉଛି । ଏହି
ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଦିବ୍ଯଦୃଷ୍ଟି, ଦିବ୍ଯସ୍ମୃତି, ଦିବ୍ଯ ଧାରଣା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ କରୁଛି । ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ହିଁ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା
କରିବାର ବିଶେଷ ଉପହାର । ତେଣୁ ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପାଦନ ଆତ୍ମା ହିଁ ସର୍ବଦା ଧାରଣା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଦିବ୍ଯ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅର୍ଥାତ୍
ସତତସ୍ୱପ୍ନାଧୀନ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯଦି ଟିକିଏ ବି ରଜୋ ବା ତମୋବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରଭାବ ପଡିଯାଏ ତେବେ ଧାରଣା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ହେବା
ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାୟାର ପ୍ରଭାବରେ ଆସିଯାଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହଜ କଥା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟକର ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ସହଜରେ
ଉପହାର ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ଦୁର୍ବଳ ହେବା କାରଣରୁ ମେହନତର ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ବି
କୌଣସି ମୁଗ୍ଧକିଲ୍ ବା ମେହନତର ଅନୁଭବ କରୁଛ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ମାୟାର କୌଣସି ରୂପରେ ପ୍ରଭାବିତ ଅଟେ
ସେଥିପାଇଁ ଏଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଏବଂ ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତକୁ ଧାରଣ କରି ସଦା
ସମର୍ଥ, ସଦା ଅଚଳ, ସଦା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ସ୍ଥିତିରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ । ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ
କରାଉଥିବା ମତ । ସେମାନେ କେବେହେଲେ ମୁଗ୍ଧକିଲ୍ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବବେଳେ ସହଜରେ
ଉତ୍ତାପିତା ମତ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତକୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର — ନିଜର ଜନ୍ମ ଦିନର
ଉପହାର ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ଅଛି ? କେତେବେଳେ ମାୟା ତୁମକୁ ନିଜର କରି ନେଇ ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧିର ଉପହାରକୁ ଛଡାଇ ନେଉ ନାହିଁ ତ ?
କେବେ କେବେ ମାୟାର ପ୍ରଭାବରେ ଭୋଳା ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟଧିକ ସରଳ ହୋଇ ଯାଉନାହିଁ ତ ଯାହାକି ପରମାତ୍ମା ଉପହାରକୁ ମଧ୍ୟ
ହରାଇଦେବ । ମାୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଇଗ୍ନୋରାନ୍ସ ଉପହାରକୁ ନିଜର କରିନେବାର, ଚତୁରତା ଜଣା ଅଛି । ତେଣୁ ମାୟା ନିଜେ ଚତୁର ହୋଇ ତୁମକୁ
ଭୋଳା କରି ଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଭୋଳାମାଥ ବାବାଜୀଙ୍କର ଭୋଳା ପିଲାମାନେ ଭୋଳା ପଛେ ହୁଅ କିନ୍ତୁ ମାୟାର ଭୋଳା ହୁଅ ନାହିଁ ।
ମାୟାର ଭୋଳା ହେବା ଅର୍ଥ ଭୁଲିବାବାଲା ହେବା । ତେଣୁ ଇଗ୍ନୋରାନ୍ସ ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧିର ଉପହାର ସର୍ବଦା ଛଡ଼େଇବାକୁ ଅଟେ କିନ୍ତୁ
ସେଥିରେ ମାୟା ନିଜର ଛାୟା ପକାଇ ଦେଉଛି । ଛଡ଼େଇ ଉଡିଯାଉଛି, କେବଳ ଛାୟା ଅର୍ଥାତ୍ ଛାଇ ରହିଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଚେକ୍
କର — ବାବାଜୀଙ୍କ ଉପହାର କାୟମ ରହିଛି ? ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ଉପହାରର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା — ତାହା ଲିଫ୍ଟ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ,
ଯାହାକି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଅନ୍ କରିବା ମାତ୍ରେକେ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି
ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧିରେ ମାୟାର ଛାୟା ପଡିଥିବ ତେବେ ଏହି ଉପହାର ରୂପୀ ଲିଫ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ସ୍ଥୂଳ ଲିଫ୍ଟ ଯଦି ଖରାପ
ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ହେଉଛି ? ନା ଉପରକୁ ଯାଉଛି ନା ତଳକୁ ଆସୁଛି, ଲିଫ୍ଟ ଝୁଲି ରହୁଛି । ଆରାମ ପାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ
ଅସୁବିଧାର ସମମୁଖୀନ କରୁଛ । ଯେତେ ବି ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟକୁ ଅନ୍ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବାର ପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ
ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉପହାର ଅର୍ଥାତ୍ ଗିଫ୍ଟ ରୂପକ ଲିଫ୍ଟକୁ ଖରାପ କରିଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ମେହନତ କରିବାର ସିଦ୍ଧି ଚଢ଼ିବାକୁ ପଡୁଛି ।
ତା’ପରେ କ’ଣ କହୁଛ ? ସାହସ ରୂପୀ ପାଦ ଚାଲିପାରୁ ନାହିଁ । ତେବେ ସହଜକୁ ମୁଗ୍ଧକିଲ୍ କିଏ କରିଲା ଏବଂ କିପରି କରିଲା ? ନିଜକୁ ନିଜେ
ବେପରୁଆ କରିଦେଲା । ମାୟାର ଛାୟାରେ ଆସିଗଲ ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ସହଜ କଥାକୁ ବହୁତ ସମୟର ମେହନତ ରୂପରେ
ଅନୁଭବ କରୁଛ । ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧିର ଉପହାର ଅଲୌକିକ ବିମାନ ଅଟେ, ଯେଉଁ ଦିବ୍ଯ ବିମାନ ଦ୍ଵାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଅନ୍
କରି ଯେଉଁଠି ଇଚ୍ଛା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ । ତାହାର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ହେଲା ସଂକଳ୍ପ । ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତିବାଲା ତ ଗୋଟିଏ ଲୋକରେ
ଗୋଟିଏ ଦୁନିଆରେ ଭ୍ରମଣ କରିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତିନିଟି ଲୋକରେ ଭ୍ରମଣ କରିପାରିବ । ବିଶ୍ୱାସ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ
ହୋଇ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ (ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତି) ଦେଇପାରିବ । କେବଳ ଦିବ୍ଯବୁଦ୍ଧିର ବିମାନ
ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ସେମାନେ ବିମାନ ଦ୍ଵାରା ହିମାଳୟର ଉଚ୍ଚ ଶିଖରରେ ଉତ୍ସାବଶେଷ

ପକାଇଥିଲେ, ନଦୀରେ ମଧୁସ୍ଥ ପକାଇଥିଲେ, କାହିଁକି ? ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବ୍ୟାପତ କରିବା ପାଇଁ ନା! ସେମାନେ ତ ପାଇଁସ ପକାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଦିବ୍ୟରୂପିରୂପୀ ବିମାନ ଦ୍ଵାରା ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଶିଖର ଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ବିଶାଳ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲାଜର ଏବଂ ମାଜର ଶୁଭାବନା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନାର ସହଯୋଗର ତରଙ୍ଗ ବ୍ୟାପତ କରି । ତେବେ ତୁମର ବିମାନ ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଛି ନା ? କେବଳ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଜଣାଥିବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ରିଫାଇନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତର ସାଧନ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ଆଜିକାଲି ରିଫାଇନ୍‌କୁ ମଧୁସ୍ଥ ତବଳ ରିଫାଇନ୍ କରୁଛନ୍ତି ନା, ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁସ୍ଥ ଏହା ତବଳ ରିଫାଇନ୍ ସାଧନ ଅଟେ । ଯଦି ସେଥିରେ ଟିକିଏ ବି ମନମତ ବା ପରମତର ମଜଲା ଥିବ ତେବେ କ'ଣ ହେବ ? ଉଚ୍ଚକୁ ଯିବ ନା ତଳକୁ ଆସିବ ? ତେଣୁ ଏହାକୁ ଚେକ୍ କର — ଦିବ୍ୟରୂପି ରୂପୀ ବିମାନରେ ସବୁବେଳେ ତବଳ ରିଫାଇନ୍ ସାଧନ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମନ ରହିଛି ତ ? ମଝିରେ ମଝିରେ କୌଣସି ମଜଲା ମିଶିଯାଉନାହିଁ ତ ? ନଚେତ୍ ଏହି ବିମାନ ସର୍ବଦା ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ । ଯେପରି ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବେ ବି କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରାବର୍ତ୍ତ ଅଟେ । ସେଠାରେ ଏଭଳି କୌଣସି କର୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ ଯାହାର ଭୋଗାଭୋଗ ହିସାବରେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେହିଭଳି ସଂଗମଯୁଗ ଇଶ୍ଵରୀୟ ଉପହାର ଦିବ୍ୟରୂପି ସର୍ବଦା ସର୍ବ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଏବଂ ଧୋକାରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । ଦିବ୍ୟରୂପି ସମ୍ପଦନ ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ଧୋକା ଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦୁଃଖର ଅନୁଭୂତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟନ୍ତି । ବିପଦ-ଆପଦରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଇଶ୍ଵରୀୟ ଉପହାରର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ଜାଣି ତାହାକୁ ସଦାସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରଖ । ଏବେ ବୁଝିଲ, ଏହି ଉପହାରର ମହତ୍ତ୍ଵ ? ତେବେ ଏହି ଗିଫ୍ଟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିଛି ନା କେହି ବଞ୍ଚିତ ରହିଯାଇଛି ? ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ମିଳିଛି ନା । କେବଳ ତାକୁ ସମ୍ଭାଳିବା ଜଣା ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ତୁମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ସବୁଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ଚେକ୍ କରିନେବା ଦ୍ଵାରା ସାରା ଦିନଟି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହିବ । ଯଦି ନିଜେ ଠିକ୍ କରିପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ଠିକ୍ କରାଅ କିନ୍ତୁ ଅମୃତବେଳାରେ ହିଁ ଠିକ୍ କରିଦିଅ । ଆରକ୍ଷା ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟିର କଥା ପୁଣି ପରେ କେବେ ଶୁଣାଇବି । ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି କୁହ, ଦିବ୍ୟ ନେତ୍ର କୁହ, ଆତ୍ମିକ ଜ୍ୟୋତି କୁହ, ସବୁ ଗୋଟିଏ କଥା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ ଦିବ୍ୟ ରୂପି ରୂପୀ ଏହି ଉପହାର ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ନା । ସମସ୍ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହା ହିଁ ଦିବ୍ୟ ରୂପି ଅଟେ । ମଧୁବନକୁ ସମସ୍ତେ ଦିବ୍ୟରୂପି ରୂପକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି ନା । ସର୍ବା ସୁନାରେ ରୂପା ବା ତମ୍ବା ମିଶିଯାଇ ନାହିଁ ତ! ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁନା, ଏହାକୁ ହିଁ ଦିବ୍ୟରୂପି କୁହାଯାଏ । ଆରକ୍ଷା — ଯେଉଁଆଡୁ ବି ଆସିଛ, ସବୁଆଡୁ ଜ୍ଞାନନଦୀମାନେ ଆସି ସାଗରରେ ମିଶିଛନ୍ତି । ଏହା ନଦୀ ଏବଂ ସାଗରର ମେଳା । ମହାନମେଳାରେ ସାମିଲ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା । ମିଳନ ମେଳା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା । ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ନଦୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ କିପରି ବଡ଼ ଉପହାର-ଉପହାର ସହିତ କେଉଁଠୁ କେଉଁଠୁ ଆସି ଏହି ମିଳନ ମେଳାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା! ସଦାସର୍ବଦା ଦିବ୍ୟରୂପି ରୂପୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଉପହାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ମହାତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ ମାୟାର ଚତୁରତାକୁ ଜାଣିପାରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟାରେ ରହି ମାୟାର ଛାୟାଠାରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ସହିତ ମଧୁର ମିଳନ ମେଳା କରୁଥିବା, ସବୁ ମୁଖଲିକୁ ସହଜ କରୁଥିବା, ବିଶାଳ କଲ୍ୟାଣକାରୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର କ୍ଷାଦପ୍ତ ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତ:- ଦୃଷ୍ଟି ବଦଳି ଯିବା ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ବଦଳି ଗଲା ନା! ଦୃଷ୍ଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ସୃଷ୍ଟି ମଧୁସ୍ଥ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଗଲା! ଏବେ ତ ବାବା ହିଁ ତୁମର ସୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଆ । ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ସମାହିତ ଅଟେ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଛି ନା! ଯେଉଁଠି ବି ଦେଖ ବା ଶୁଣ ତେବେ ବାବା ମଧୁସ୍ଥ ସାଥୀରେ ଅନୁଭବ ହେଉଛନ୍ତି ନା! ଏଭଳି ସ୍ନେହୀ ସାରା ବିଶାଳରେ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯିଏକି ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତି ସଂକଳ୍ପରେ ସାଥୀରେ ରହୁଥିବେ । ଲୌକିକରେ କେହି କେତେ ବି ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁବେଳେ ସାଥୀରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଇଏ ତ ସାମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧୁସ୍ଥ ସାଥୀରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ସାଥୀ ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ସୃଷ୍ଟି ବଦଳିଯାଇଛି । ଏବେ ତ ଲୌକିକରେ ମଧୁସ୍ଥ ଅଲୌକିକ ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା । ଲୌକିକରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଦେଖୁଛ ସେତେବେଳେ ଏହି ସର୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ସାମ୍ବନ୍ଧ ହିଁ ସମ୍ପୃତିରେ ଆସିଯାଉଛି, ଏହା ଦ୍ଵାରା ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ଥ ଶକ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି । ଯେବେକି ବାବା ସଦାସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇଯାଇଛ । ଠିକ୍ ହେବ କି ନାହିଁ ଏହା ମଧୁସ୍ଥ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯେବେକି ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ଠିକ୍-ଠାକ୍ ହିଁ ଅଛି । ତେଣୁ ସତ୍ତ୍ଵର ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ଉଡିତାଳ । ଚିନ୍ତା କରିବାର କାମ ମଧୁସ୍ଥ ବାବାଙ୍କର, ଆମର କାମ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ମଗନ ରହିବା, ସେଥିପାଇଁ ଦୂର୍ବଳ ସଂକଳ୍ପ ମଧୁସ୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇ ରୁହ, ଏବେ ମଧୁସ୍ଥ ରାଜା ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ମଧୁସ୍ଥ ରାଜା । (୨) ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସଫଳତାର ତାରକା ମନେ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ଥ ସଫଳତାର ଚାବି ଦେଉଥାଅ । ଏହି ସେବା ଦ୍ଵାରା ସବୁ ଆତ୍ମା ଖୁସି ହୋଇ ତୁମକୁ ଅନ୍ତରର ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବେ । ବାବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହିଁ ଆଗକୁ ବଢାଇଥାଏ ।

ବିଶେଷ ଭାବରେ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ — “ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ କର”

ଯେପରି ପ୍ରଜା ରାଜାର ସହଯୋଗୀ, ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ପ୍ରଥମେ ତୁମର ଏହି ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ, ବିଶେଷ ଶକ୍ତି

ଗୁଡ଼ିକ ସରବଦା ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତୁ ତେବେ ଯାଇ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସାକାରରେ ତୁମର ସେବାର ସାଥୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବା ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ତଥା ସାଞ୍ଜସାଥୀ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜେ ନିଜର ସମସ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବ ସେତେବେଳେ ତୁମର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସାଥୀମାନେ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହେବେ । ଯାହା ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଥାଏ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଅତି ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ସେ ସରବଦା ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥିବ । ଯିଏ ଯେତେ ସହଯୋଗୀ ହେବ, ସେତିକି ସହଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ହେବ । ତେଣୁ ଦିନରାତି ଏହି ଲଗନ ରହିଥାଉ — ବାବା ଏବଂ ସେବା, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ବି ନାହିଁ । ସେମାନେ ମାୟାର ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ମାୟାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବେ । ନିଜକୁ କେହି କେତେ ବି ଅଲଗା ମାର୍ଗର ବୋଲି ଭାବୁଥାଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସ୍ନେହ ତାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରି “ପରସ୍ପର ଏକାଠି ଅଟ” ଏହିଭଳି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧିଦେଇଥାଏ । ସ୍ନେହ ପ୍ରଥମେ ସହଯୋଗୀ କରିଥାଏ, ସହଯୋଗୀ କରାଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମୟ ଅନୁସାରେ ସହଯୋଗୀ କରିଦିଏ । ଈଶ୍ଵରୀୟ ସ୍ନେହ ପରିବର୍ତ୍ତନର ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ ଅଥବା ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନର ବୀଜ ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସ୍ନେହର ଅନୁଭୂତି ବୀଜ ପଡ଼ିଯାଏ ସେହି ବୀଜ ସହଯୋଗୀ ହେବାର ବୃକ୍ଷ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଚାଲିବ ଏବଂ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସହଯୋଗୀ ହେବାର ଫଳ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ କାହିଁକି ନା ପରିବର୍ତ୍ତନ ରୂପୀ ବୀଜ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଫଳିଭୁତ ହୋଇଥାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମନର ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନାର ସହଯୋଗ କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇ ଦେଇଥାଏ କାହିଁକି ନା ଏହି ଶୁଭଭାବନା-ଶୁଭକାମନାର କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳର କିଲା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ଆଧାରରେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରୀୟ ସ୍ନେହର ସୂତ୍ର ରହିଥିବ ତେବେ ଅନେକତାର ବିଚାର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହେବାର ବିଚାର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସହଯୋଗୀ କର । ସହଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ନିକଟତର କରି ସହଯୋଗୀ କରିଚାଲି କାହିଁକି ନା ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗୀ କରିବାର ମେହନତ କରୁଥିଲ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପେ ଆପେ ସହଯୋଗୀ ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁବେ ।

ଏବେ ସମୟ ପ୍ରତି ସମୟ ସେବାର ରୂପରେଖା ବଦଳୁଛି ଏବଂ ବଦଳି ଚାଲିବ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କହିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜେ କହିବେ ଯେ ଏହା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯିଏ ସଚ୍ଚା ହୃଦୟରେ, ସ୍ନେହରେ ସହଯୋଗ ଦେଇଥାଏ, ସିଏ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପଦ୍ମାଗୁଣା ସହଯୋଗ ନେବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗର ହିସାବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୁକ୍ତ କରିଥା’ନ୍ତି । ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସହଜ କରିବାର ଚିତ୍ର ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପରବତକୁ ଅଙ୍ଗୁଳି ଲଗାଇ ଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି । ଏହା ସହଯୋଗର ଚିହ୍ନ ଅଟେ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନକୁ, ସମୟ ଅନୁସାରେ ସହଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତୁ — ଏବେ ଏହା ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାଣ ଲଗାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାଣ ତାକୁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁଥିରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସହଯୋଗର ଭାବନା ଥିବ, ଖୁସିର ଭାବନା ଥିବ, ସଦ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଥିବ । ଆବହା - ଓମ୍ ଶାନ୍ତି

ବରଦାନ:- ସ୍ନେହ ସହିତ ନବୀନତାର ଅଧୋରିଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ଦ୍ଵାରା ସମର୍ପିତ କରାଉଥିବା ମହାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ଯେଉଁମାନେ ବି ତୁମର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆଣି ଯାହାକି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସି-ଆସି ସେମାନେ ସମର୍ପଣ ବୁଝି ହୋଇଯିବେ ଏବଂ କହିବେ -- ଯାହା ବାବା କହିଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସମର୍ପଣ ବୁଝି । ତାହା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କେବଳ ଏହି କଥା ନ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଏମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଏହା ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ ଯାହାକି ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆଣିବ — ଏହି କଥା ଚାରିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିଯାଉ ତେବେ ଯାଇ କୁମ୍ଭକରଣମାନେ ନିଦରୁ ଉଠିବେ । ତେଣୁ ନବୀନତାର ମହାନତା ଦ୍ଵାରା ସ୍ନେହ ଏବଂ ଅଧୋରିଣୀର ସନ୍ତୁଳନ ରଖି ଏହିଭଳି ସମର୍ପିତ କରାଅ ତେବେ କୁହାଯିବ ମାଇକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଚାର କରିବାବାଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପରିଷ୍ଟ ହୁଅ ତେବେ ସାରା ବିଶ୍ଵର ପରିଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***